

Ifølge liste

Deres ref

Vår ref

Dato

26/2433-

11. august 2026

Avgjørelse av klager på vedtak om kvoter for lisensfelling av brunbjørn 2026

Klima- og miljødepartementet viser til klager på vedtak fattet av rovviltnemndene i region 3 (Oppland), 5 (Hedmark), 7 (Nordland) og 8 (Troms og Finnmark) om kvoter for lisensfelling av brunbjørn i 2026.

Klima- og miljødepartementet har kommet til at vilkårene for å åpne for en kvote for lisensfelling av brunbjørn i region 3, 5, 7 og 8 er oppfylt. Departementet har lagt vekt på historikk og potensial for skade fra bjørn i de aktuelle regionene. Det foreligger et potensial for skader på beitedyr som oppfyller vilkåret i naturmangfoldloven § 18 første ledd bokstav b, og det er ikke andre tilfredsstillende løsninger enn uttak gjennom lisensfelling. Vi finner samtidig at de vedtatte kvotene ikke truer bestandens overlevelse.

Videre er det vurdert om det etter en skjønnsmessig vurdering skal gis slike kvoter.

Klima- og miljødepartementet opprettholder rovviltnemndene i region 3 og 5 sine vedtak om kvoter på henholdsvis 4 og 6 dyr for lisensfelling av brunbjørn i perioden 21. august til og med 15. oktober 2026. Bjørnebiner med unge(-r) samt hennes unge(-r) er unntatt fra kvotene, slik nemndene selv har vedtatt.

I region 7 er det regionale bestandsmålet 1 årlig yngling av bjørn, noe man ikke oppnår med null beregnende kull per 2025. I region 8 er det et mål om 6 årlige kull av bjørn. I 2025 var antall beregnede kull 3,4. Departementets vurdering er at den

bjørnebestanden som de senere årene er registrert i region 7 og 8, tilsier at det ikke bør åpnes for lisensfelling av bjørn i disse regionene i 2026. I regioner der bestandsmål ikke er oppnådd er det ønskelig med bestandsvekst og lite grunnlag for bestandsregulering. Eventuelt uttak ved skadefelling i akutte skadesituasjoner vil i slike regioner være mer egnet enn uttak av tilfeldig bjørner ved lisensfelling.

Departementet omgjør, i tråd med Miljødirektoratets tilrådning, rovviltnemndenes vedtak om kvote for lisensfelling av brunbjørn for region 7 og 8 slik at det ikke åpnes for lisensfelling i perioden 2026.

Klagene for region 3 og 5 er ikke tatt til følge. For region 7 og 8 er klagene tatt til følge.

Saksgang

Region 3

Rovviltnemnda vedtok 19. mai 2026 en kvote for lisensfelling på 4 brunbjørner for perioden 21. august til 15. oktober 2026, eller til kvoten er fylt dersom det skjer før perioden er slutt. Nemnda stilte blant annet som vilkår for vedtaket at binne med unge(-r) samt hennes unge(-r) er unntatt fra lisensfelling. Vedtaket ble påklaget av Aktivt Rovdyrvern (ARV) 27. mai 2026 og av NOAH – for dyrs rettigheter (NOAH) 2. juni 2026. Rovviltnemnda behandlet klagene 22. juni 2026, og opprettholdt sitt vedtak. Saken ble oversendt Klima- og miljødepartementet for endelig avgjørelse samme dag.

Region 5

Rovviltnemnda vedtok 13. mai 2026 en kvote for lisensfelling på 6 brunbjørner for perioden 21. august til 15. oktober 2026, eller til kvoten er fylt dersom det skjer før perioden er slutt. Lisensfellingsområdet er avgrenset til beiteprioritert område (grønn sone) i forvaltningsplanen for regionen. Videre er det åpnet for lisensfelling i det sørsamiske området med den begrensning at lisensfelling stopper ved felling av to binne. Nemnda stilte blant annet som vilkår for vedtaket at binne med unge(-r) samt hennes unge(-r) er unntatt fra lisensfelling. Vedtaket ble påklaget av NOAH 26. mai 2026, av ARV 27. mai 2026 og av Foreningen Våre Rovdyr 2. juni 2026. Rovviltnemnda behandlet klagene 18. juni 2026, og opprettholdt sitt vedtak. Saken ble oversendt Klima- og miljødepartementet for endelig avgjørelse 22. juni 2026.

Region 7

Rovviltnemnda vedtok 5. mai 2026 en kvote for lisensfelling på 1 brunbjørn i kommunene Grane og Hattfjelldal for perioden 21. august til 15. oktober 2026. Nemnda stilte som vilkår for vedtaket at binne med unge(-r) samt hennes unge(-r) er unntatt fra lisensfelling. Vedtaket ble påklaget av ARV 10. mai 2026, av NOAH 18. mai 2026 og av Foreningen Våre Rovdyr 25. mai 2026. Rovviltnemnda behandlet klagene i tidsperioden 5. til 8. juni 2026, og opprettholdt sitt vedtak. ARV anmodet om utsatt iverksettelse av vedtaket inntil klagen er behandlet. Nemnda avslo anmodningen 19. mai 2026. Nemnda oversendte saken til Klima- og miljødepartementet for endelig avgjørelse 8. juni 2026.

Region 8

Rovviltnemnda vedtok 6. mai 2026 en kvote for lisensfelling på 4 brunbjørner, herunder 2 binner i reproduktiv alder. Videre bestemte nemnda at lisensfelling blir stoppet dersom kvoten belastes med to binner i reproduktiv alder. Området er avgrenset til beiteprioritert område (B-området) i Finnmark. Nemnda stilte som vilkår at binne med unge(-r) samt unge(-r) binne går sammen med er unntatt fra kvoten for lisensfelling. Vedtaket ble påklaget av ARV 16. mai 2026, av NOAH 19. mai 2026 og av Foreningen Våre Rovdyr 26. mai 2026. Rovviltnemnda behandlet klagen 15. juni 2026, og opprettholdt sitt vedtak. ARV anmodet om at vedtaket ble gitt oppsettende virkning i påvente av endelig avgjørelse. Nemnda behandlet anmodningen 18. juni 2026. Nemnda oversendte saken til Klima- og miljødepartementet for endelig avgjørelse 18. juni 2026.

Faglig tilrådning

Miljødirektoratet ga sin faglige tilrådning for lisensfelling av brunbjørn i hele landet 31. juli 2026.

Om utsatt iverksetting av vedtakene

ARV har anmodet om at vedtakene gis oppsettende virkning i påvente av endelig avgjørelse. Forvaltningsloven § 42 første ledd fastslår at «[u]nderinstansen, klageinstans eller annet overordnet organ kan beslutte at vedtak ikke skal iverksettes før klagefristen er ute eller klagen er avgjort». Av andre ledd fremgår det videre at «[a]vslag på anmodning om utsetting skal være grunnlagt» og at «[b]egrunnelse skal gis samtidig med avslaget». Departementet kan ikke se at rovviltnemndene i region 3 og 5 tok stilling til om det skulle gis oppsettende virkning, og understreker at dette skal gjøres i fremtidige saker. Departementet påpeker uansett at klagen er blitt endelig behandlet før lisensfellingsperiodens start.

Klagernes anførsler

I oversendelsen av sakene har rovviltnemndene trukket frem følgende hovedpunkter fra klagen:

Region 3

«ARV

- ARV påpeker at brunbjørn er klassifisert som sterkt truet i Norge, og at enhver form for uttak er svært risikabelt.
- ARV mener at et regionalt bestandsmål på null ikke gir hjemmel for å felle bjørn.
- ARV mener at forvaltningen ikke har dokumentert hvordan den vil sikre at uttak ikke rammer binner. Dette mener de er et brudd på naturmangfoldloven §§ 8 og 9.
- ARV mener at forvaltningspraksisen i region 3 over tid har hindret etablering av brunbjørn. De mener dette er i strid med naturmangfoldloven § 5.

- ARV mener vedtaket ikke er tilstrekkelig faglig begrunnet og mangler et dokumentert kunnskapsgrunnlag om bestand og effekter av uttak. Dette er et brudd på naturmangfoldloven § 8.
- ARV viser til naturmangfoldloven § 9 og Bernkonvensjonen, og påpeker at føre-var-prinsippet skal slå inn når bestanden er sterkt truet, og kunnskapsgrunnlaget er mangelfullt.
- ARV viser naturmangfoldloven § 10 og mener at det ikke er gjort en helhetlig nasjonal vurdering av samlet belastning fra lisensfelling.
- ARV mener at vilkårene for lisensfelling ikke er oppfylt fordi skade, alternativer og konsekvenser ikke er tilstrekkelig dokumentert. De mener vilkårene i § 18 ikke er oppfylt.

NOAH

- NOAH mener at lisensfelling vil true bestandens overlevelse, da brunbjørn er en sterkt turt art i Norge med lav reproduksjon, manglende måloppnåelse og økende belastning, samtidig som vedtaket ikke dokumenterer hvordan føre-var-prinsippet er vurdert eller hvordan samlet belastning og andre usikkerhetsfaktorer er håndtert, jf. naturmangfoldloven §§ 5, 9 og 10 samt Bernkonvensjonen artikkel 2 og 9.
- NOAH mener at vilkåret om skade ikke er oppfylt, da skadeomfanget på husdyr i regionen har vært lavt og ikke av en slik alvorlighetsgrad at det gir grunnlag for lisensfelling av en sterkt truet art, samtidig som kvoten ikke står i forhold til skadehistorikken og vedtaket ikke bygger på tilstrekkelig kunnskapsgrunnlag, jf. naturmangfoldloven §§ 8 og 18 første ledd bokstav b samt Bernkonvensjonen artikkel 9.
- NOAH mener at vilkåret om andre tilfredsstillende løsninger ikke er oppfylt, da rovviltnemnda ikke har vurdert eller dokumentert bruk av ikke-dødelige tiltak og andre alternativer, og heller ikke gitt en etterprøvable begrunnelse for at felling er eneste løsning, jf. naturmangfoldloven § 18 annet ledd og Bernkonvensjonen artikkel 9.»

Departementet viser ellers til klagene i sin helhet.

Region 5

«NOAH

- Nemnda går mot sekretariatets faglige anbefaling og vedtar en kvote på seks bjørner.
- Vedtaket utgjør uforsvarlig forvaltning av sterkt truet bjørn, og er i strid med både naturmangfoldloven (nml) og Bernkonvensjonen.
- Saken mot Norge i Bernkonvensjonen viser at norske myndigheter fortsatt prioriterer dødelige tiltak fremfor mer effektive, ikke-dødelige løsninger, som strider mot internasjonale forpliktelser.
- Bjørnebestanden i Norge er sterkt truet og i nedgang, med et nasjonalt bestandsmål som aldri er nådd, noe som tilsier at lisensfelling ikke bør tillates.

- Vedtaket mangler tidsramme for å bedre bjørnens bevaringsstatus, som innebærer at Norge utsetter sine lovpålagte forpliktelser til å redusere artens status som sterkt truet.
- NOAH mener føre-var-prinsippet ikke er tilstrekkelig ivaretatt, da vedtaket mangler vurderinger av risiko for bjørnebestandens overlevelse og konsekvenser for naturmangfoldet.
- Vilkåret om skade er ikke oppfylt, da tap av sau forårsaket av bjørn de siste årene gar gått ned, og skader på bikuber, storfe og tamrein kun skjer sporadisk.
- Vilkåret m andre tilfredsstillende løsninger er ikke oppfylt, da ingen andre alternativer, som flytting av dyr, hjemmebeite, rovviltavvisende gjerder, dyr i nattkve, enn nedskyting i drøftet.
- NOAH mener vedtaket strider med nasjonal og internasjonal lov. Nml. §§ 5, 8, 9, 10 og § 18 første ledd bokstav b og § 18 annet ledd. Artikler 2, 6 og 9 i Bernkonvensjonen.

ARV

- ARV anser vedtaket som ulovlig og uforsvarlig, i strid med nasjonalt og internasjonalt regelverk og føringer. Det inneholder også betydelige saksbehandlingsfeil og mangelfulle eller feilvurderte forhold.
- Vedtaket er ugyldig fordi nemnda feilaktig har hjemlet det i naturmangfoldloven § 18 første ledd bokstav b uten å dokumentere konkret skaderisiko, nødvendighet, manglende alternativer eller at uttaket ikke truer bestandens overlevelse.
- Nemnda hevder å ha vurdert siste tilgjengelig informasjon, uten å dokumentere dette.
- Vedtaket bryter Bernkonvensjonen og EØS-rettslige forpliktelser når uttaket ikke er nødvendig, svekker populasjonene av binner, undergraver genetisk utveksling og bestandens levedyktighet.
- Rovviltforskriftens todelte målsetning er ikke fulgt da nemnda ensidig vektlegger beitenæring og ser bort fra at området er rovvildprioritert og økologisk sårbart.
- Bestandsmålet brukes feil som begrunnelse for uttak, selv om det ikke er et rettslig grunnlag for felling.
- Viktige lokale forhold er ikke inkludert, særlig lav bindetethet, fragmenterte leveområder og svekket konnektivitet med Sverige.

FVR

- FVR mener vedtaket bygger på høyst mangelfull begrunnelse.
- Ikke tar tilstrekkelig hensyn til dokumentert nedgang av antall binner og reproduksjon i region 5.
- Åpner for et uforsvarlig høyt uttak av brunbjørn og undervurderer risikoen for felling av binner.
- Mangler tilstrekkelig vurdering etter naturmangfoldloven §§ 8-12 og legger for liten vekt på føre-var-prinsippet.
- Er i strid med Norges internasjonale forpliktelser etter Bernkonvensjonen.»

Departementet viser ellers til klagene i sin helhet.

Region 7

«Aktivt rovdyrvern

- *Region 7 har i en årrekke hatt svært lav bjørnebestand under det regionale bestandsmålet, og antall dokumenterte ynglinger ligger klart under det nasjonale bestandsmålet. ARV mener bestandssituasjonen innebærer at enhver avlivning– selv av én bjørn – kan ha uforholdsmessig stor negativ effekt på regionens mulighet til å nå bestandsmålet.*
- *ARV skriver at Norges bjørnekullsituasjon er langt under Stortingets mål på 13 ynglinger, og at binner er den begrensende faktoren for bestandsvekst. Videre skriver ARV at situasjonen i Nordland er enda mer kritisk fordi regionen har ingen fast reproduserende binnebestand, innvandring av binner fra Sverige er svært lav og enhver avlivning øker risikoen for at en binne feilidentifiseres. ARV mener derfor at vedtaket er i strid med nml. § 9 og § 18 og rovviltforskriften § 1.*
- *ARV skriver at region 7 er en nøkkelregion for genetisk og geografisk konnektivitet mellom bjørnebestanden i Sverige og region 6, 8 og 5. ARV mener utskyting i regionen svekker muligheten for genetisk utveksling, etablering av nye binner og oppfyllelse av nml. § 5 og § 10. ARV påpeker at nemnda ikke har vurdert dette i vedtaket, og mener det er en klar saksbehandlingsfeil.*
- *ARV skriver at vedtaket ikke viser til oppdatert DNA-materiale, inventering og forskning, sannsynlighet for at individet er hann eller binne, risiko for utilsiktet avlivning av binne, konsekvenser for regional måloppnåelse og konsekvenser for nasjonal måloppnåelse. ARV mener dette er et brudd på nml. § 8.*
- *ARV mener at føre-var-prinsippet ikke er anvendt og at dette er brudd på nml. § 9.*
- *Arv skriver at for å åpne for lisensjakt må det dokumenteres konkret skadepotensial, at uttaket er nødvendig, at uttaket ikke truer bestandens overlevelse og at andre tiltak er vurdert og funnet utilstrekkelige. Lisensjaktkvoten er ikke faglig begrunnet. ARV mener at vedtaket er i strid med nml. § 12.*
- *ARV anmoder om at vedtaket oppheves og at lisensfellingskvoten settes til 0 for 2026 og de ber om utsatt iverksettelse av vedtaket inntil klager er endelig behandlet.*

NOAH – for dyrs rettigheter

- *NOAH mener vedtaket utgjør uforsvarlig forvaltning av sterkt truet bjørn, og er i strid med både naturmangfoldloven og Bernkonvensjonen, og derfor må omgjøres. NOAH mener også at vedtaket ikke er faglig begrunnet. NOAH viser til at rovviltnemnda også i fjor vedtok kvote for lisensfelling, men at både Miljødirektoratet og Klima- og*

miljødepartementet da mente at det ikke var grunnlag for lisensfelling av bjørn i regionen. NOAH skriver at det ikke har vært noen positiv utvikling i bjørnebestanden side, og det bør fortsatt ikke tillates lisensfelling av bjørn.

- *NOAH viser til at bjørn er en sterkt truet art i Norge, og at verken det regionale eller nasjonale bestandsmålet er nådd. NOAH mener at vilkåret om at lisensfelling ikke truer bestandens overlevelse ikke er oppfylt.*
- *NOAH mener vedtaket unnlater å gjennomføre en konkret vurdering av skaderisikoen og å vise – utover generelle uttalelser – hva som er omfanget, alvorlighetsgraden eller sannsynligheten for den eventuelle fremtidige skaden. NOAH mener dette betyr at et av hovedvilkårene for å tillate felling ikke er vist å være oppfylt, jf. nml. § 18 første ledd bokstav b.*
- *NOAH peker på at rovviltnemnda har ikke gitt noen objektiv eller verifiserbar begrunnelse for hvorfor felling er den eneste tilfredsstillende løsningen i saken, og mener at det finnes andre tilfredsstillende løsninger som ikke har blitt vurdert i denne saken. Derfor kan NOAH ikke se at et av hovedvilkårene for felling er oppfylt, jf. nml. § 18 og Bernkonvensjonens artikkel 9.*
- *NOAH konkluderer med at vedtaket utgjør uforsvarlig forvaltning av bjørn, og strider med nasjonal og internasjonal lov – §§ 5, 8, 9, 10 og 18 i nml., samt artikkel 2 og 9 i Bernkonvensjonen. Vedtaket undergraver også faglig baserte vurderinger fra nemndas eget sekretariat. NOAH ber om at klagen tas til følge og at det ikke åpnes for lisensfelling av bjørn i region 7 i 2026.*

Foreningen Våre Rovdyr

- *FVR mener vedtaket er i strid med naturmangfoldloven, Bernkonvensjonen og grunnleggende prinsipper for kunnskapsbasert rovviltforvaltning. De mener vedtaket framstår mangelfullt begrunnet og i stor grad bygger på generelle henvisninger til tapsproblematikk og «bestandsregulering» uten tilstrekkelig konkret vurdering av nødvendighet, forholdsmessighet og alternative tiltak.*
- *FVR skriver at brunbjørn er en naturlig hjemmehørende art i norsk natur, og tilstedeværelse alene kan ikke brukes som et argument for bestandsregulering. Foreningen mener at vedtaket også mangler en konkret vurdering av hvilke forebyggende og konfliktdempende tiltak som er forsøkt eller kunne vært benyttet, og viser til at naturmangfoldloven § 18 forutsetter at andre løsninger skal være vurdert før felling tillates.*
- *FVR synes det er oppsiktsvekkende at rovviltnemnda åpner for lisensfelling av brunbjørn i en region der bestandsmålet ikke er nådd. Dette svekker etter deres syn lovligheten av vedtaket og viser at hensynet til den todelte målsettingen er tillagt ensidig vekt i favør av beitenæringen, på bekostning av målet om levedyktige bestander av store rovdyr.*
- *FVR mener vedtaket har mangelfull vurdering etter naturmangfoldloven §§ 8-12.*
- *FVR mener at i en region hvor bestanden ligger under bestandsmålet, må alle binner anses som biologisk viktige for muligheten til å bygge opp en*

levedyktig bestand. Risikoen for å felle en binne må derfor tillegges svært stor vekt. FVR viser til at det i praksis er svært vanskelig å skille mellom binne og hannbjørn under jakt.

- FVR mener vedtaket i stor grad framstår som et politisk motivert bestandsregulerende tiltak snarere enn et konkret skadeforebyggende vedtak basert på faglige vurderinger.*
- FVR ber om at vedtaket oppheves.»*

Region 8

«ARV – Aktivt Rovdyrvern

- Viser til at brunbjørn som er sterkt truet i Norge er en viktig nøkkelart i økosystemet. Avliving av binner vil særlig svekke bestandens vekst og genetikk.*
- Mener rovviltnemnda mangler myndighet til å fastsette kvote siden regionen ligger under bestandsmålet; vedtaket anses derfor å være ugyldig.*
- Hevder vedtaket har feil bruk av naturmangfoldloven, fordi kunnskapsgrunnlaget er usikkert, føre-var-prinsippet ikke er fulgt, at samlet belastning ikke er vurdert godt nok og at alternative tiltak ikke er vurdert.*
- Sier vedtaket bryter med nasjonale forpliktelser. Det strider mot Bern- og Bonnkonvensjonen samt naturavtalen som krever streng beskyttelse og bevaring av truede arter.*
- Mener vedtaket bygger på mangelfullt faktagrunnlag. Det inneholder motstridende vurderinger om bjørnebestanden, spesielt usikkerhet om antall bjørner og manglende grunnlag for å felle binner.*
- Påstår rovviltnemnda ikke følger opp det todelte målet om både rovvilt og beitedyr, at nemnda over tid har prioritert avlivning fremfor bestandsoppbygging.*
- Mener lisensfelling er lite treffsikkert tiltak mot skade. Skader skyldes i hovedsak unge hannbjørner, mens lisensfelling åpner for å skyte binner; tiltaket anses derfor lite målrettet og uforholdsmessig.*
- Ber om at klagen gis oppsettende virkning jf. forvaltningsloven § 42, inntil klagen er realitetsbehandlet, da lisensjakt vil medføre irreversible skader på en allerede sterkt truet bestand.*

NOAH – for dyrs rettigheter

- Viser til at brunbjørnen er sterkt truet i Norge, og at hverken regionalt eller nasjonalt bestandsmål er nådd. Derfor bør lisensfelling ikke tillates.*
- Lisensfelling anses å kunne skade bestandens langsiktige levedyktighet, særlig uten en plan for å styrke bestanden eller nå bestandsmålene.*
- Mener føre-var-prinsippet og vurderingen av samlet belastning ikke er tilstrekkelig ivarettatt i vedtaket.*
- Anser at omfanget av dokumenterte skader på sau og rein er for lavt til å oppfylle kravet om «alvorlig skade» som grunnlag for felling.*
- Hevder vedtaket mangler en tydelig og dokumentert vurdering av skadeomfang, sannsynlighet og alvorlighet.*

- *Alternative ikke-dødelige tiltak som for eksempel gjerder, tilsyn, beiteendringer og skremmetiltak er ikke tilstrekkelig utredet eller prøvd. Dette er i strid med naturmangfoldloven og Bernkonvensjonen, særlig kravene om nødvendighet, proporsjonalitet og mangel på andre løsninger.*
Foreningen Våre Rovdyr
- *Viser til at regionen ligger langt under bestandsmålet (3,4 vs. 6 ynglinger), og mener derfor det er uforsvarlig å åpne for lisensfelling.*
- *Felling av reproduktive binner vil forsinke bestandsvekst og er særlig problematisk når bestanden allerede er lav.*
- *Mener vedtaket kun fokuserer på å unngå utryddelse, ikke på naturmangfoldlovens krav om levedyktige bestander.*
- *Hevder vedtaket har mangelfull vurdering etter naturmangfoldloven, fordi føre-var-prinsippet, samlet belastning og alternative tiltak ikke er tilstrekkelig vurdert.*
- *Viser til at det er vanskelig å skille kjønn i felt, noe som øker risikoen for å skyte binner selv om dette skal begrenses.*
- *Hevder lisensfelling er lite målrettet forvaltning, da skadefelling av konkrete individer vurderes som mer treffsikkert.*
- *Mener vedtaket fremstår som styrt av næringsinteresser og politiske hensyn, og anses å være i strid med naturmangfoldloven og Bernkonvensjonen.»*

Departementet viser ellers til klagen i sin helhet.

Rovviltnemndenes vurdering

Region 3

Rovviltnemndas vedtak av 19. mai 2026 er tilgjengelig på Miljøvedtaksregisterets sider:

[Kvote og område for lisensfelling av brunbjørn i region 3/Oppland i 2026](#)

Ved behandlingen av klagen konkluderte rovviltnemnda med følgende:

«Rovviltnemnda i region 3 Oppland har vurdert sak 10/26 og de innkomne klagen, men finner ikke at det i klagen er kommet frem nye eller andre momenter som gir grunnlag for å ta klagen til følge i saken, og sender derfor saken til Klima- og miljødepartementet for endelig avgjørelse.»

Departementet viser til nemndas øvrige vurderinger i oversendelsen av saken 22. juni 2026.

Klagerne har mottatt oversendelsen i kopi.

Region 5

Rovviltnemndas vedtak av 13. mai 2026 er tilgjengelig på Miljøvedtaksregisterets sider:

[Kvote og område for lisensfelling av brunbjørn i region 5 - 2026](#)

Ved behandlingen av klagen konkluderte rovviltnemnda med følgende:

«Rovviltnemnda i region 5 Hedmark har vurdert vedtak 9/26 og de innkomne klagene, men finner ikke at det i klagene er kommet frem nye eller andre momenter som gir grunnlag for å ta klagene til følge i saken, og sender derfor saken til Klima- og miljødepartementet for endelig avgjørelse.»

Departementet viser ellers til nemndas øvrige vurderinger i oversendelsen av saken 22. juni 2026. Klagerne har mottatt oversendelsen i kopi.

Region 7

Rovviltnemndas vedtak av 5. mai 2026 er tilgjengelig på Miljøvedtaksregistrets sider:
[Vedtak om kvote for lisensfelling av brunbjørn i region 7 - Nordland i 2026](#)

Ved behandlingen av klagene konkluderte rovviltnemnda med følgende:

«Rovviltnemnda i region 7 – Nordland opprettholder sitt vedtak i sak 15/2026 av 5. mai 2026. Klagene fra Aktivt rovdryvern, NOAH – for dyrs rettigheter og Foreningen Våre Rovdyr oversendes derfor til Klima- og miljødepartementet for endelig avgjørelse, jf. forvaltningsloven § 33.»

Departementet viser også til nemndas øvrige vurderinger i oversendelsen av saken 8. juni 2026. Klagerne har mottatt oversendelsen i kopi.

Region 8

Rovviltnemndas vedtak av 6. mai 2026 er tilgjengelig på Miljøvedtaksregisteret sider:
[Kvote for lisensfelling av bjørn 21.8.2026–15.10.2026](#)

Ved behandlingen av klagene konkluderte rovviltnemnda med følgende:

«Rovviltnemnda mener naturmangfoldloven og rovviltforskriften følger opp og ivaretar nasjonal og internasjonal lovgivning samt forpliktelser som Norge har innenfor det todelte målet om både beitedyr og rovvilt. Det rettslige grunnlaget for avgjørelsen er naturmangfoldloven § 18 bokstav b og rovviltforskriften §§ 3, 4, 7, og 10. Kvoten for lisensfelling av bjørn truer ikke bestandens overlevelse og formålet kan ikke nåes på annen tilfredsstillende måte. Rovviltnemnda kan ikke se at klagen tilfører saken nye opplysninger som gir grunn for å endre vedtaket. Rovviltnemnda gir ikke vedtaket oppsettende virkning, men oversender saken til Klima- og miljødepartementet for endelig avgjørelse.»

Departementet viser til nemndas øvrige vurderinger i oversendelsen av saken 18. juni 2026. Klagerne har mottatt oversendelsen i kopi.

Miljødirektoratets faglige tilrådning

Miljødirektoratet har redegjort for bestandssituasjonen og bestandsutviklingen for brunbjørn i Skandinavia, nasjonalt og for de ulike forvaltningsregionene. Blant annet viser gjennomgangen at det på nasjonalt nivå ble påvist 185 ulike bjørner i Norge i 2025, hvorav

80 hunnbjørner og 105 hannbjørner. Dette var en nedgang på 6 individer sammenlignet med 2024. Utviklingen i antall påviste individer i de ulike rovviltregionene viser en tydelig nedgang i region 5 (Hedmark), mens region 6 (Trøndelag og Møre og Romsdal) og region 7 (Troms og Finnmark) har en svak økning fra året før.

Den nasjonale bestanden er under det fastsatte bestandsmålet. I 2025 ble antall årlige ungekull beregnet til 10,3. Dette er noe lavere enn 2024 da det ble beregnet til 11,4 ungekull. For region 1, 2, 3 og 4 er det ikke fastsatt noe regionalt bestandsmål for bjørn, og det er stabilt lite bjørn og samlet null beregnede kull av bjørn i 2025 for disse regionene. I region 5 er det regionale bestandsmålet på 3 ynglinger nådd med 4,4 ynglinger. I region 6, 7 og 8 er ikke regionale bestandsmål nådd for 2025. Bestandssituasjonen for brunbjørn i Norge er sterkt påvirket av bestandssituasjonen på svensk side, og bestandsnedgangen i Sverige som følge av stort uttak de senere årene vil kunne få stor betydning for tiden det tar før man oppnår det vedtatte bestandsmålet i Norge.

I jaktåret 2025/26 var det kjent avgang av 19 bjørner i Norge, 1 ved lisensfelling, 17 ved skadefelling og 1 ble påkjørt av toget. 5 av disse var hunnbjørner.

Miljødirektoratet vurderer at den totale kvoten for lisensfelling av brunbjørn vedtatt av de regionale rovviltnemndene for sesongen 2026, ikke vil true bestandens overlevelse.

På generelt grunnlag anser Miljødirektoratet regulering av bestanden med bruk av lisensfelling som mindre aktuelt i regioner som er under de regionale bestandsmålene, enn for de regionene som er over det regionale målet eller som ikke har regionale mål. I de regionene der bestanden er under det regionale bestandsmålet (region 6, 7 og 8) er fortsatt vekst mot målet ønskelig, og da er uttak av skadegjørende individer igjennom skadefelling mer treffende for å redusere skadepotensial enn uttak av noen tilfeldige bjørner igjennom lisensfelling.

Miljødirektoratet vurderer at det er grunnlag for kvoter for lisensfelling i region 3 og 5. For region 5 vil bruk av lisensfelling for å redusere bestanden og/eller for å regulere bestandens utbredelse være hensiktsmessig, gitt at bestanden her er over det regionale bestandsmålet. Region 3 har ikke bestandsmål for bjørn, og lisensfelling kan være hensiktsmessig for å hindre etablering og begrense skader fra eventuelle innvandrende bjørner.

Med bakgrunn i brunbjørnens bestandsstatus og den begrensede utviklingen i brunbjørnbestanden de siste årene samt kjent avgang av brunbjørn, er det etter Miljødirektoratets vurdering ikke grunnlag for lisensfelling av bjørn særlig i region 7, men også i region 8 sesongen 2026.

Departementet viser ellers til Miljødirektoratets faglige tilrådning i sin helhet.

Klima- og miljødepartementets vurdering

Rettslige utgangspunkter

Saken er behandlet etter naturmangfoldloven (nml.) § 18 og rovviltforskriften §§ 3, 4, 7 og 10. Videre har departementet, i henhold til nml. § 7, lagt prinsippene i nml. §§ 8 til 10 og 12 til grunn som retningslinjer. Det samme gjelder nml. § 14 om andre viktige samfunnsinteresser. Prinsippet i nml. § 11 om at tiltakshaver bærer kostnadene ved miljøforringelse, anses ikke relevant i denne saken. Også forvaltningsmålet for arter i nml. § 5 er trukket inn skjønnsvurderingen.

På rovviltfeltet må forvaltningsmålet etter nml. § 5 sees i sammenheng med de vedtatte bestandsmålene som Stortinget har fastsatt for de fire store rovdyrartene, og skal forstås slik at det ikke er til hinder for en geografisk differensiert rovviltforvaltning, jf. Ot.prp. nr. 52 (2008-2009) s. 376. Nml. § 5 og prinsippet om en geografisk differensiert rovviltforvaltning er konkretisert i rovviltforskriften §§ 3 og 4 og de regionale forvaltningsplanene for rovvilt. De nasjonale bestandsmålene er fordelt på de åtte forvaltningsregionene for rovvilt, jf. rovviltforskriften § 4, som følger:

- Region 1: Ikke mål om yngling av brunbjørn
- Region 2: Ikke mål om yngling av brunbjørn
- Region 3: Ikke mål om yngling av brunbjørn
- Region 4: Ikke mål om yngling av brunbjørn
- Region 5: Tre årlige ynglinger av brunbjørn
- Region 6: Tre årlige ynglinger av brunbjørn
- Region 7: En årlig yngling av brunbjørn
- Region 8: Seks årlige ynglinger av bjørn

Avgjørelsen bygger på vitenskapelig kunnskap om arters bestandssituasjon og effekten av påvirkninger. Departementet har også lagt vekt på kunnskap som er basert på generasjoners erfaringer gjennom bruk av og samspill med naturen, herunder samisk bruk. Departementet anser at kunnskapsgrunnlaget oppfyller kravene i nml. § 8. Departementet vurderer at det foreligger tilstrekkelig kunnskap om hvilke virkninger avgjørelsen kan ha for naturmiljøet. Føre-var-prinsippet i nml. § 9 får derfor mindre betydning.

Etter nml. § 10 skal en påvirkning av et økosystem vurderes ut fra den samlede belastningen som økosystemet er eller vil bli utsatt for. Sett i sammenheng med føre-var-prinsippet i § 9, innebærer prinsippet om samlet belastning også at en beslutning skal vurderes i lys av muligheten for flere påvirkninger på samme art senere, eller for andre fremtidige påvirkninger som sammen med denne påvirkningen kan gi en uønsket virkning på naturmangfoldet, jf. Ot.prp. nr. 52 (2008-2009) s. 382.

Når det gjelder effekten av påvirkninger, jf. nml. § 10, foreligger det årlige rapporter om bestandsstatus og annen vitenskapelig kunnskap som gir betydelig kunnskap om den samlede belastningen rovdyrartene utsettes for. For brunbjørn er det kjent at infanticid kan forekomme. I tillegg er det kjent at det forekommer enkelte tilfeller av ulovlig jakt. Avgangen

av bjørn skjer likevel i hovedsak gjennom lisensfelling og skadefelling, og miljøforvaltningen har derfor god oversikt over de negative påvirkningsfaktorene på bjørnebestanden. At bestanden registreres årlig på individnivå ved bruk av DNA-analyser gir også god oversikt over endringer mellom år.

Departementet skal ta stilling til om det skal gis lisensfellingskvoter for bjørn som vedtatt av rovviltmyndene, for å begrense veksten og/eller utbredelsen av bjørnebestanden, jf. rovviltforskriften § 10. Lisensfelling kan tillates for å avverge skade på blant annet husdyr eller tamrein eller for å ivareta offentlige interesser av vesentlig betydning, jf. rovviltforskriften § 2 bokstav g og nml. § 18 første ledd bokstav b og c. Nml. § 18 andre ledd stiller som vilkår at vedtak bare kan treffes hvis uttaket ikke truer bestandens overlevelse og formålet ikke kan nås på annen tilfredsstillende måte.

Vilkåret om å avverge skader

Etter nml. § 18 første ledd bokstav b kan uttak av bjørn tillates for å «avverge skade» på blant annet husdyr og tamrein. Nml. § 18 er utformet med sikte på å gjennomføre Bernkonvensjonen artikkel 9 nr. 1, jf. lovens forarbeider (Ot.prp. nr. 52 (2008-2009)). I begrepet «avverge» ligger at felling kan skje som et forebyggende tiltak, jf. HR-2021-662-A. I lys av Bernkonvensjonen må det stilles visse minstekrav til skadenes alvorlighet og omfang, jf. HR-2021-662-A, som gjaldt tre vedtak fra Klima- og miljødepartementet om lisensfelling av ulv.

Skadehistorikken viser at det skjer årlige tap av sau og lam til bjørn. I 2025 ble det erstattet 2101 sauer og lam som tapt til bjørn. I region 3 ble det i 2025 erstattet 44 sauer/lam som tapt til bjørn. I region 5 ble det i 2025 erstattet 378 sauer/lam tapt til bjørn. I region 7 ble det i 2025 erstattet 83 sauer/lam som tapt til bjørn og i region 8 ble det registrert 183 sauer/lam tapt til bjørn. Hittil i inneværende år (per. 4. august 2026) er det påvist 31 bjørneskader på sau i region 3, 30 bjørneskader på sau i region 5, 17 bjørneskader på sau i region 7 og 12 bjørneskader på sau i region 8.

De fleste reinbeitedistriktene i Norge har kalvingsområder som i liten grad har tilstedeværelse av brunbjørn, og det påvises kun noen få tamrein drept eller skadet av brunbjørn hvert år. Hittil i 2026 (per 4. august) er det påvist 2 bjørneskader på tamrein, hvorav 1 i region 7 og 1 i region 8. Likevel har forskningsprosjekt vist at brunbjørnspredasjon på reinkalv i kalvingsperioden kan være veldig vanskelig å påvise. Dette har i økt grad blitt tatt hensyn til i skønnsvurderingen i erstatningsutmålingen, og antall tamrein erstattet til brunbjørn har økt de siste årene. I reindriftsåret 2024/2025 ble det totalt erstattet 412 rein tapt til bjørn.

Departementet viser til skadehistorikken, at det er påvist skader på sau og tamrein inneværende år og legger til grunn at det er sannsynlig at det kan oppstå ytterligere skader av et visst omfang og en viss alvorlighetsgrad på beitedyr i inneværende år i region 3, 5, 7 og 8. Departementet finner at vilkåret i nml. § 18 første ledd bokstav b om å avverge skade er oppfylt.

Vilkåret om at uttaket ikke må true bestandens overlevelse

Det følger av nml. § 18 andre ledd at vedtak etter bestemmelsens første ledd bokstav a til f bare kan treffes hvis uttaket ikke truer bestandens overlevelse. Vilkåret må vurderes konkret i den enkelte sak, og terskelen kan tenkes å variere avhengig av blant annet fellingsgrunnlaget og kunnskapsgrunnlaget, jf. HR-2021-662-A. Eventuell usikkerhet om den fremtidige utviklingen av en bestand har betydning i vurderingen, og det ligger en viss margin i begrepet «truer» bestandens overlevelse, jf. HR-2021-662-A.

Departementet viser til Miljødirektoratets redegjørelse for bestandssituasjonen i den faglige tilrådingen. Miljødirektoratets vurdering er at den totale kvoten for lisensfelling av brunbjørn vedtatt av de regionale rovviltnemndene for sesongen 2026, ikke vil true bestandens overlevelse. Departementet legger denne vurderingen til grunn, og finner at vilkåret om at uttaket ikke må true bestandens overlevelse er oppfylt for kvotene som er vedtatt av rovviltnemndene for region 3, 5, 7 og 8, jf. nml. § 18 andre ledd.

Vilkåret om at formålet ikke kan nås på en annen tilfredsstillende måte

Det er i tillegg et vilkår formålet ikke kan på annen tilfredsstillende måte, jf. nml. § 18 andre ledd. I vurderingen av vilkåret vil prinsippet om geografisk differensiert forvaltning veie tungt. Av rovviltforliket 2011 (Stortingets vedtak 687 i behandlingen av dokument 8:163 S (2010-2011)) framgår det at soneinndelingen må forvaltes tydelig. Dette innebærer at beitenæring skal tilpasses rovvilt i de områder der rovvilt har prioritet, mens det i prioriterte beiteområder skal være lav terskel for å tillate uttak av rovdyr som gjør skade på beitedyr.

De aktuelle vedtakene som vurderes i denne saken gjelder utelukkende kvoter for lisensfelling av bjørn i beiteprioriterte områder, og departementet mener det ut fra føringene i rovviltpolitikken ikke foreligger andre tilfredsstillende løsninger enn å vedta kvote for lisensfelling av bjørn, jf. nml. § 18 andre ledd.

Øvrige anførsler

Om vedtaksmyndighet

Flere av klagerne anfører at nemndene ikke har myndighet til å vedta lisensfelling av brunbjørn under henvisning til at de ulike nasjonale bestandsmålene for regionene etter rovviltforskriften § 4 ikke er nådd.

Det følger av rovviltforskriften § 7 første ledd andre punktum at nemndene har vedtaksmyndighet «når det er 10 ynglinger eller mer av bjørn». Det er videre klargjort at myndigheten for bjørn skal «baseres på de siste dokumenterte data om siste års ynglinger». Bestandsstatus viser at det ble født 10,3 kull i 2025. Det følger av dette at rovviltnemndene i alle forvaltningsregioner har myndighet til å fatte vedtak om kvote for lisensfelling av brunbjørn for 2026.

Om lisensfelling som bestandsregulerende virkemiddel

Flere av klagerne har anført at lisensfelling skal tjene som et bestandsregulerende virkemiddel, og at dette følgelig ikke er aktuelt for bjørn som ligger under bestandsmålet slik at bjørn reelt bør totalfredes inntil bestandsmålet er nådd. Når det gjelder det nasjonale bestandsmålet for brunbjørn viser departementet til Miljødirektoratets vurderinger om at den samlede vedtatte kvoten for lisensfelling av bjørn ikke vil true bestandens overlevelse. Etter rovviltforliket 2011 skal dessuten soneforvaltningen praktiseres tydelig. Oppbygging av bjørnebestanden bør primært skje i de regioner som har mål om etablering av bjørn og i de områder rovviltnemndene har prioritert til bjørn. De aktuelle vedtakene gjelder utelukkende kvoter for lisensfelling av bjørn i beiteprioriterte områder, og anses som i tråd med det nasjonale bestandsmålet Stortinget har vedtatt.

Departementet viser for øvrig til våre samlede vurderinger i hver enkelt region nedenfor.

Om føre-var-prinsippet

Samtlige klagerne har anført at føre-var-prinsippet bør komme til anvendelse. Departementet viser i denne forbindelse til Miljødirektoratets vurderinger om at vedtaket ikke vil true bjørnebestandens overlevelse. Departementet vurderer som nevnt over at det foreligger tilstrekkelig kunnskap om hvilke virkninger avgjørelsen kan ha for naturmiljøet. Til bjørnens status på Norsk rødliste for arter vil departementet vise til at dette er en direkte konsekvens av det nasjonale bestandsmålet Stortinget har vedtatt og føringene i rovviltpolitikken om at rovviltbestandene skal forvaltes så nær bestandsmålene som mulig.

Om Bernkonvensjonen

Bernkonvensjonen artikkel 2 oppstiller visse forpliktelser til å treffe nødvendige tiltak for å opprettholde ("maintain") eller tilpasse ("adapt") bestandene av vill flora og fauna til et nivå som blant annet skal svare til økologiske, vitenskapelige og kulturelle krav. Høyesterett har lagt til grunn at Norge er folkerettslig bundet til å sikre ulvens overlevelse i norsk natur, med henvisning til konvensjonens artikkel 2 jf. HR-2021-662-A avsnitt 67-69. Tilsvarende forpliktelse gjelder for brunbjørn.

I HR-2021-662-A avsnitt 71, fant Høyesterett det klart at Norge ikke bryter forpliktelsen «så lenge den norske delbestanden er så stor at dette bestandsmålet nås». For brunbjørn er imidlertid ikke det nasjonale bestandsmålet nådd, uten at departementet kan se at dette utelukker at forpliktelsen er oppfylt. Etter departementets vurdering kan ikke Høyesteretts uttalelse fortolkes motsetningsvis, slik at forpliktelsen brytes dersom bestandsmålet for en art ikke er nådd. Vi viser særlig til at bestemmelsens ordlyd ikke spesifikt angir et bestemt nivå eller andel den enkelte stat skal ivareta.

Når det gjelder brunbjørn, viser departementet til Miljødirektoratets redegjørelse for bestandssituasjonen nasjonalt og regionalt. I brev 19. mai 2023 til rovviltnemndene understreket departementet at «Av hensynet til bjørnebestanden og muligheten for å nå det regionale bestandsmålet, bør nemndene ved vedtak om betinget skadefelling og lisensfelling være forsiktig når det gjelder uttak av binner i regioner der man er under bestandsmålet,

også utenfor forvaltningsområdet for bjørn». Etter departementets syn ivaretas dette med det nærmere angitte vilkåret som er stilt i avgjørelsen her. Departementet finner på denne bakgrunn at vedtaket ikke er i strid med Bernkonvensjonen.

Artikkel 6 i Bernkonvensjonen fastsetter et forbud mot «all forms of deliberate capture and keeping and deliberate killing» av de dyrearter som er opplistet i konvensjonens vedlegg II, deriblant brunbjørn. Fra dette forbudet kan det gjøres unntak etter artikkel 9 nr. 1.

Departementet viser til at nml. § 18 er utformet med sikte på å gjennomføre Bernkonvensjonen artikkel 9 nr. 1, jf. lovens forarbeider (Ot.prp. nr. 52 (2008-2009)), og vi vurderer at vilkårene i naturmangfoldloven for å åpne for en kvote for betinget skadefelling er oppfylt.

Om Naturavtalen (Kunming-Montreal rammeverket)

Naturavtalen omhandler blant annet trusler mot truede arter. Avtalen oppstiller overordnede, globale målsetninger for naturmangfold, men setter ikke rettslige skranker for forvaltningens myndighetsutøvelse på rovviltfeltet. For å følge opp avtalen har regjeringen lagt frem en stortingsmelding med en nasjonal handlingsplan for natur. Vedtak om uttak av rovvilt skal skje innenfor rammene av blant annet Bernkonvensjonen, naturmangfoldloven og Stortingets føringer for rovviltforvaltningen. Departementet kan ikke se at rammeverkets overordnede målsetninger kan tillegges særlig betydning i denne saken.

Om Bonn-konvensjonen (CMS)

ARV har anført at vedtaket om kvote for lisensfelling i region 8 strider med Norges forpliktelser etter Bonn-konvensjonen. Konvensjonen regulerer trekkende arter av ville dyr, jf. konvensjonen art. II flg. Etter departementets vurdering tilfører Bonn-konvensjonen ikke noe ytterligere rettslig vern utover det som allerede følger av Bernkonvensjonen i denne saken.

Om naturmangfoldloven § 5

Nml. § 5 første ledd slår fast at «[m]ålet er at artene og deres genetiske mangfold ivaretas på lang sikt og at artene forekommer i levedyktige bestander i sine naturlige utbredelsesområder». Bestemmelsen pålegger ikke forvaltningen direkte forpliktelser, men utgjør en retningslinje for lovtolkningen og skjønnsutøvelsen, som må avveies mot andre viktige samfunnshensyn, jf. nml. § 14. Det innebærer at det er mulig å gjøre uttak etter nml. § 18 selv om forvaltningsmålet i § 5 ikke er nådd, jf. HR-2021-662-A. Forvaltningsmålet for arter i nml. § 5 og nml. § 14 om andre viktige samfunnsinteresser er trukket inn i den skjønnsmessige vurderingen av saken.

Risikoen for felling av binner

Det åpnes ikke for lisensfelling i region 7 og 8, slik at risikoen for felling av binner dermed utgår.

I region 3 er det ikke kjent forekomst av binner, og risikoen vurderes som liten.

I region 5 er bjørnebestanden større enn det regionale bestandsmålet, og i tråd med Miljødirektoratets faglige tilråding er det funnet grunnlag for noe bestandsregulering. Samtidig er statsforvalteren gitt myndighet til å avgrense fellingsområdet nærmere, for å redusere uttak av binner, dersom det blir en avgang på to binner eller mer.

Samlet vurdering

Departementet har over redegjort for den faktiske situasjonen og vurdert de rettslige vilkårene, og har kommet til at vilkårene for å åpne for en kvote for lisensfelling av brunbjørn i region 3, 5, 7 og 8 er oppfylt. Det gjenstående spørsmålet er om det etter en skjønnsmessig vurdering skal gis slik kvote.

Region 3 og 5

Departementet viser til Miljødirektoratets vurdering om at lisensfelling vil være hensiktsmessig i region 5, gitt at bestanden her er over det regionale bestandsmålet. Region 3 har ikke mål om yngling av bjørn. Departementet viser til Miljødirektoratets vurdering om at en lisensfellingskvote i region 3 kan være hensiktsmessig for å hindre etablering og begrense skader fra eventuelle innvandrende bjørner.

Miljødirektoratet vurderer at kvotene for region 3 og 5 ikke vil true bestandens overlevelse.

Direktoratet viser samtidig til sin faglige vurdering av kvoter for betinget skadefelling brunbjørn i Norge 2026/2027 datert 30. juni 2026, og vurderingen der om at den totale skadefellingskvoten var satt høyt og at en effektuering av totalkvoten vil kunne gi en negativ påvirkning på mulighetene for å oppnå det nasjonale bestandsmålet og økt vekst i bestanden i regioner som ligger under bestandsmål. Direktoratet understreker at dette ligger fast. I direktoratets vurdering av skadefellingskvotene har direktoratet presisert betydningen av å ivareta binner. Departementet viser til at rovviltnemndene har unntatt bjørnebinner med unge(-r) samt hennes unge(-r) fra kvotene i region 3 og 5.

Direktoratet har også kommentert vilkåret i vedtaket til rovviltnemnda i region 5 om at Statsforvalteren er gitt myndighet til å avgrense fellingsområdet nærmere dersom det blir en avgang på 2 binner eller mer gjennom skadefelling, lisensfelling eller annen irregulær avgang i regionen. Direktoratet skriver at vilkåret stiller høye krav til Statsforvalteren, men konkluderer med at Statsforvalteren har god kontroll over hvilke områder som har jevnlig forekomst av binner. Departementet er enig i denne vurderingen.

Departementet presiserer at eventuelle uttak av bjørn ved skadefelling og annen irregulær avgang etter tidspunktet for nemndenes vedtak trekkes fra lisensfellingskvotene.

På bakgrunn av dette opprettholder departementet kvotene for lisensfelling av bjørn i region 3 og 5 i 2026.

Region 7 og 8

Departementet viser til Miljødirektoratets anbefaling om at det ikke åpnes for lisensfelling i region 7 og 8, med bakgrunn i brunbjørnens bestandsstatus og den begrensede utviklingen i bestanden de siste årene samt kjent avgang av brunbjørn. Direktoratet mener at uttak av skadegjørende individer gjennom skadefelling er mer treffende for å redusere skadepotensial enn uttak av tilfeldige individer gjennom lisensfelling. Lisensfelling er et virkemiddel for å begrense tilvekst eller utbredelsen av en bestand, samt å begrense skader forvoldt av rovvilt. Når bestanden i den enkelte region er under det regionale bestandsmålet, skal det være en restriktiv bruk av lisensfelling som virkemiddel. Departementet er enig i denne vurderingen.

Departementets konklusjon

Klima- og miljødepartementet har kommet til at vilkårene for å åpne for en kvote for lisensfelling av brunbjørn i region 3, 5, 7 og 8 er oppfylt. Departementet har lagt vekt på historikk og potensial for skade fra bjørn i de aktuelle regionene. Det foreligger et potensial for skader på beitedyr som oppfyller vilkåret i naturmangfoldloven § 18 første ledd bokstav b, og det er ikke andre tilfredsstillende løsninger enn uttak gjennom lisensfelling. Vi finner samtidig at de vedtatte kvotene ikke truer bestandens overlevelse.

Videre er det vurdert om det etter en skjønnsmessig vurdering skal gis slike kvoter.

Klima- og miljødepartementet opprettholder rovviltnemndene i region 3 og 5 sine vedtak om kvoter på henholdsvis 4 og 6 dyr for lisensfelling av brunbjørn i perioden 21. august til og med 15. oktober 2026. Bjørnebinner med unge(-r) samt hennes unge(-r) er unntatt fra kvotene, slik nemndene selv har vedtatt.

I region 7 er det regionale bestandsmålet 1 årlig yngling av bjørn, noe man ikke oppnår med null beregnende kull per 2025. I region 8 er det et mål om 6 årlige kull av bjørn. I 2025 var antall beregnede kull 3,4. Departementets vurdering er at den bjørnebestanden som de senere årene er registrert i region 7 og 8, tilsier at det ikke bør åpnes for lisensfelling av bjørn i disse regionene i 2026. I regioner der bestandsmål ikke er oppnådd er det ønskelig med bestandsvekst og lite grunnlag for bestandsregulering. Eventuelt uttak ved skadefelling i akutte skadesituasjoner vil i slike regioner være mer egnet enn uttak av tilfeldig bjørner ved lisensfelling.

Departementet omgjør, i tråd med Miljødirektoratets tilrådning, rovviltnemndenes vedtak om kvote for lisensfelling av brunbjørn for region 7 og 8 slik at det ikke åpnes for lisensfelling i perioden 2026.

Klagene for region 3 og 5 er ikke tatt til følge. For region 7 og 8 er klagene tatt til følge.

Med hilsen

Torbjørn Lange (e.f.)
avdelingsdirektør

Arne Borge Hesla
førstekonsulent

Dokumentet er elektronisk signert og har derfor ikke håndskrevne signaturer

Kopi
Miljødirektoratet
Rovviltnemnda i region 5
Statsforvalteren i Innlandet

Adresseliste

Aktivt Rovdyrvern	Postboks 23	1641	RÅDE
Foreningen Våre Rovdyr	Postboks 195	2151	ÅRNES
NOAH - for dyrs rettigheter			